

Højskolevenstre til Handelshøjskolevenstre. Og det er den tendens, man ser hos Venstre.

Så vil jeg spørge: Når man nu om nogle år måske konstaterer – hvis uheldet er ude, og Venstre stadig væk har undervisningsministerposten – at antallet af unge, der får en ungdomsuddannelse, er faldende, hvad gør Venstre så?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg tror desværre ikke, at de færre og bredere indgange til erhvervsuddannelserne kan afløse det tilbud og den mulighed, den fri ungdomsuddannelse var, men jeg kunne jo så spørge: Hvorfor vil regeringen så ikke lægge op til at indgå en flerårssaftale for erhvervsskolerne, så man gav dem de bedre muligheder? Det kan man svare ja eller nej på, om man vil.

Jeg vil gerne bede fru Lillelund Bech om at gøre rede for, hvad Venstres vision for folkeoplysningen er med de kraftige indskrænkninger både økonomisk og i frihedsrettighederne, som vi hidtil har kendt dem.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til hr. Frank Jensen vil jeg sige med hensyn til mit eksempel – og det er rent faktisk det eksempel, og hr. Frank Jensen selv bragte på bane – med den enkelte pige, som sammen med sin vejleder var i foretræde: Vi ønsker ikke fra Venstres side at tage et enkelt eksempel og sige, at så lovgiver vi ud fra det.

Det kan godt være, jeg hørte forkert, men det er i hvert fald det, som jeg har hørt hr. Frank Jensen bruge som eksempel på, at man skulle fastholde den fri ungdomsuddannelse og optaget til den fri ungdomsuddannelse, nemlig at vi har haft en pige i deputation i Uddannelsesudvalget, som var kommet ud af sine misbrugsproblemer på baggrund af god vejledning.

Jeg har svaret: Venstre ønsker ikke at lovgive ud fra enkelt eksempler, og derfor har jeg også gjort meget klart heroppefra, at lige netop vejledningsindsatsen jo er dér, hvor vi kan lære af den fri ungdomsuddannelse. Det, vi ønsker, er jo selvfølgelig at sige, at med hensyn til vejledningsindsatsen kan vi gøre meget mere, og det ønsker vi så også at gøre. Og jeg vil endnu en gang henvisse til rapporten om tværsektoriell vejledning.

Med hensyn til hr. Aage Frandsens kommentarer om, at nogle kan nøjes med mindre uddan-

nelse end andre, så forstår jeg ikke rigtig, hvorfor det overhovedet kommer ind i billedet her, for jeg har på ingen måde tilkendegivet det fra Venstres side. Vi synes, det er væsentligt, at man finder den ungdomsuddannelse, som passer til én.

Men vi synes faktisk, som jeg også sagde i min ordførertale, at det er fuldstændig fjollet, hvis det er sådan, at man i de eksisterende ungdomsuddannelser kan se, at der måske vil være færre, der vælger dem, og så gør det, at man laver knopskydning, man lavede f.eks. den fri ungdomsuddannelse, i stedet for at man går ind og retter op og får lavet den fleksibilitet, som vi jo fra Venstres side bl.a. ønsker, der skal være i de eksisterende ungdomsuddannelses tilbud.

Derfor vil jeg sige, at i stedet for den knopskydning med, at så bygger man lidt på her, og så bygger man lidt på dér på ungdomsuddannelsessystemet, så lad os dog tage fat ved nældens rod og gå ind og få set på de eksisterende ungdomsuddannelser. Lige netop hf, som jo bruges af flere og flere unge, er jo eksempelvis et af de steder, som undervisningsministeren, så vidt jeg er orienteret, har tilkendegivet, at vi skal ind og se på.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Ja, man må jo konstatere, at der er forskel på, hvilken Venstreminister det er, der fremlægger forslag. Nogle påpeger faktisk som en dyd, at det er ud fra det enkelte individ og omkring frihed, at man ønsker at lovgive, men det var jo ikke det, det drejer sig om lige nu.

Jeg fik ikke svar på mine spørgsmål omkring kommunernes økonomi, og det kan jeg for så vidt godt forstå, da det jo er en dårlig sag for Venstre; men jeg vil så godt gentage dem. Jeg vil gerne vide, om det med den overgangsordning, det lovændringsforslag, som ministeren kommer med her, ikke bekymrer Venstre, når vi kan se, det ikke virker logisk, at man laver en ordning, der cementerer alle eksisterende strukturer på daghøjskoleområdet.

Og så vil jeg spørge Venstre: Hvor er fornuf-ten i, at man laver en overgangsordning i 2002, der trækker i én retning, så en anden i 2003, der trækker i en helt anden retning, og endelig i 2004 en normaltilstand, der trækker i en totalt tredje retning?

Det vil simpelt hen betyde, at skoler og kommuner skal indrette sig på skiftende økonomi over 3 år. Er det ikke korrekt opfattet? Jeg kunne